

"Nou komt dat in artiestenkringen wel meer voor...(deel 1)"

Nou komt dat in artiestenkringen wel meer voor...(deel 1)

april 27, 2016

...zoals de meeste alleen gaande jonge mannen werd hij elke nacht bezocht door een opwindende droom waarin voor iedereen duidelijk was dat hij een man en een vrouw tegelijk was. Iedereen accepteerde dat vanzelfsprekend en was vol levensvreugde en bewondering in zijn aanwezigheid. In die droom droeg hij de ene keer vrouwenkleding de andere keer mannenkleding, volgens de eb en vloed van zijn niet te stillen ambivalente sexualiteit. In gewone grote mensentaal: Frank was meer dan bloedgeil! Nou komt dat in artiestenkringen wel meer voor, waar Frank van der Wal zelf in zijn eigen leven als artiest van kan getuigen, maar dit ging toch echt alle perken te buiten. Zijn huid was in die droom zacht als een perzik of hard als een rhinoceros, zijn stem mannelijk en hard maar dan weer lieflijk en zacht, zijn haar lang of kort, zijn geest mannelijk logies en beheerst of vrouwelijk intuïtief op het hysterische af. Zijn borsten daarentegen waren altijd in die droom even vol, rond en soepel met grote stijve tepels temidden van tepelhoven als nikkelen doppen ter grootte van jampotdeksels. Zijn geslachtsdelen waren in zijn koortsachtige dromen vrouwelijk of mannelijk en soms een mix van beiden, maar voor alles was hij vrouwelijk. Overdag begon hij zich steeds meer van zijn vrouwelijke karaktertrekken bewust te worden en hij ging in het geheim verleidelijke, dure dames lingerie en make up spullen kopen. Na zijn werk trok hij steeds vaker zo snel mogelijk een jurk aan, nylons, een jarretel gordel, een dames slipje, een bustehouder en een onderjurk om zo compleet mogelijk te zijn. Zijn lichaamsbeharing van zijn rug, borst, buik, billen benen en bovenarmen schoor hij geregeld af en zijn huid smeerde hij in met geurige olie en zalven. Langzamerhand werd die droom steeds meer een alledaagse realiteit. Toen hij bij zijn chef kwam met het verzoek ook dames kleding op zijn werk te mogen dragen werd hij na door de chef te zijn uitge lachen op staande voet ontslagen, maar al heel snel had hij een volgende topbaan waar hij wijselijk zijn mond hield over zijn afwijkende gedrag en tegen natuurlijke seksuele lusten. In zijn sensuele dromen had hij, als hij als man was, een mooie vrouw aangetrokken die als spiegelbeeld zijn eigen vrouwelijke gezicht en lichaam bezat. Zij was zijn vrouwelijke deel die zich van hem had afgesplitst. Wanneer zij sex met elkaar hadden was hij niet alleen de man die in haar binnen drong, maar hij was ook een vrouw die een man in haar geheimste mysterie betrok. Soms speelde deze dromen zich af in New York, soms op het strand van Californië of op onbekende plaatsen op aarde, maar meestal speelde de opwindende scenes zich af in een klein, gemeubileerd, vrij staand huis omgeven door bomen aan de rand van het water. Overal waar Frank op zijn lange reizen kwam keek hij uit naar dat kleine huis dat niet op de prairie stond: misschien zou hij eens op exakt dezelfde plek aankomen die in zijn dromen een grote rol speelde. Ondanks zijn onzekere seksuele identiteit vond hij een zeer aantrekkelijke vriendin. Zij was ook verliefd op hem. Op het eerste gezicht leek het allemaal te kloppen. Hij was niet haar eerste vriendje, maar voor hem had ze die saaie niet al te snuggere brave Drentse school meester Harry, die eigenlijk veel liever keuterboer op de zandgronden was geworden, graag opzij gezet. Na een jaar zond de maatschappij waar Frank voor werkte hem naar een filiaal waar hij snel promotie maakte, maar wat veel schokkender bleek was het feit dat het huis dat hem werd aangeboden hetzelfde huis was als in zijn

dromen. Hij wist dat dit het huis was waar hij in zijn dromen zijn avonturen met mannen en vrouwen had beleefd en dat hij was voor bestemd voor iets groots dat hij nu nog niet kon overzien. Hij schreef een brief naar zijn streng gereformeerde verloofde Alice uit Amsterdam en vroeg haar ten huwelijk, omdat hij opslag had gekregen en zich financieel het één en ander zou kunnen permitteren. Zij stemde onmiddellijk in. Zomer 1964 trouwden ze zonder de aanwezigheid van familieleden of vrienden in het romantische dorpje Hazelwood in Nieuw Engeland en besloten hun witte broodsweken in het huis door te brengen dat zij daar voor onbepaalde tijd gehuurd hadden. De moeder van Alice, een pyknisch gebouwde, onaantrekkelijke gezette hopietopie van drie turven hoog had op de trap van de bovenwoning aan het Mariotteplein te Amsterdam in Frank zijn nek staan gillen: "Kind van satan! Kind van Satan!" toen ze hoorde dat de ouders van Frank al in zijn vroege jeugd waren gescheiden en hij niet gereformeerd was en ook nooit zou worden als liberaal denkende jongeman.
(wordt vervolgd)